

BERCESTE

"Alimin Ölümü Alemin
Ölümüdür"

Editörden:

Bu ay sizler için “Alimin ölümü alemin ölümüdür” sözünden yola çıkarak son dönemde kaybettiğimiz değerli alimlerimizi tanıttığımız Temmuz sayımızı hazırladık. Peki bu sayımızın içeriğinde neler mi var?

Temmuz sayımızda Talha Gönül’ün kaleminden Muhammed Ali Es-Sabuni’nin, Hamza Gürel’in kaleminden Mahmud Efendinin, Ahmet Selim Arıkuşu’nun kaleminden Emin Saraç hocanın hayatını okuyabilirsiniz. Tüm bunların yanında hikayeler, şiirler ve denemelerle genç yazar, genç fikir ve genç yazı hedefimizi gerçekleştirme yolunda ilerlemekteyiz.

Genç yazarlar, genç fikirler ve bunların eseri olan genç yazılar diyerek çıktığımız bu yolda desteklerinizi bekliyoruz. Unutmayın “Kapanan her dergi kaybedilmiş bir savaştır” Cemil Meriç.

Yıl:1 Sayı:6
Haziran 2022

Editör: Talha Gönül

Yayın Koordinatörleri:
Hamza Gürel
Abdullah Zemher
Ahmet Selim Arıkuşu
Mustafa Sami Lale

Tashih: Mehmet Ali Gönül

Grafik Tasarım: Talha Gönül

E posta:
bercestedergisi@gmail.com

Telefon: 0545 803 3412

İnstangram: @bercestedergisi

Muhammed Ali Es-Sabuni

Muhammed Ali Es-Sabunî hocamız, Türkiye’de yaptığı bir konuşmasında kendini tanıtırken şöyle demişti: “Yemekten sonra elinizi temizlerken kullandığınız sabun var ya, işte ben oyum (ismim de oradan gelir). Ancak o sabun ile benim aramda bir fark var ki, o da o sabunun sizi vücudunuzdaki kirlere temizlemek istemesi, benim ise Allah’ın izniyle sizin kalplerinizi kirden temizlemek istememdir.” Şüphesiz Sabunî hocamızı tanımak için kendisini tanıttığı bu sözden daha iyi bir söz bulmak mümkün değil.

Hocamız 1 Ocak 1930 yılında Suriye’nin Halep şehrinde ilmin kadrinin bilindiği bir ailede dünyaya geldi. 1954’te Ezher Üniversitesinden mezun olmuş ve El-Alimiyye diplomasını almıştır. 8 yıl Suriye’de tedris faaliyetlerinde bulunduktan sonra zorunlu olarak Suudi Arabistan’a göç etmiştir.

Hocamız yine Türkiye’de yaptığı bir konuşmasında Mekke-i Mükerrerme Üniversitesi Eğitim Fakültesinde ve Eş-Şeria Fakültesinde ders vermeye başladığında sakallarının simsiyah olduğunu söylemişti. Hocamızın bu konuşmayı yaptığı sırada sakalları uzun olup nur gibi parlıyordu. Mekke’deki zihniyet, İmam Eşâri rahmetullahi aleyhi küfürle itham ettiği zaman, Muhammed Ali Es-Sabunî hocamız kalkıp ‘bu hadsizliği yapamazsınız’ şeklinde aksi bir yazı yazmış ve bunun üzerine de akidesi bozuk olmakla suçlanmıştı.

50 yıl boyunca Mekke’de hocalık yapmış ve zamanın tüm hocalarının ve profesörlerinin üzerinde büyük emeği olan hocamız da bu itham üzerine, “ Eğer benim akidem bozursa hepinizin akidesi bozuktur.” şeklinde cevap vermiştir.

Hocamızın en meşhur kitaplarından biri tefsir alanında yazmış olduğu “Safvetü’t Tefasir” yani “Tefsirlerin Özü” kitabıdır. Bu kitap, hıfzı oldukça kuvvetli olan hocamız tarafından özenle hazırlanmıştır. Gerçekten tefsirlerin özü olan çok değerli bir kitaptır.

Fark ettiğim ve bir hafız olarak gıpta ettiğim bir diğer husus ise hocamızın belki de bin defa okuduğu ayeti, bin birinci defa okuduğunda veya dinlediğinde yine de ağlamasıdır. Zira Allah herkese şu ayetteki seçkin kullarından kılmıyor: “İşte bunlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden olup, Âdem’in zürriyetinden, Nûh ile birlikte gemide taşıdıklarımızın neslinden, İbrâhim ve İsrâil’in zürriyetinden, kendilerine hidâyet yolunu gösterip seçkin kıldığımız kimselerdendir. Onlara Rahmân’ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapınırlardı.”

Yazımı hocamızın bir isteğiyle sonlandırmak istiyorum: Ne zaman sabunla ellerinizi yıkarsanız, hocamızın isteğini yerine getirin; onu hatırlayıp rahmetle yâd edin ve ona dua edin. Allah ondan razı olsun.

Talha Gönül

Mahmud Efendi Hazretleri

Sevgili arkadaşlar,

Bugün sizlere Mahmud Efendi Hazretlerinden bahsedeceğim. Mahmud Efendi, sadece hoca olmamakla beraber aynı zamanda çok üst bir merteye olan Allah dostudur. Mahmud Efendi Hazretleri, dünyayı sadece maddi yönden görmeyip manevi yani kalp gözüyle de görmekte olan büyük bir zattır.

Mahmud Efendi Hazretleri, 1929 yılında Trabzon'un Of ilçesinin Tavşanlı köyünde doğdu. Babası Ali Efendi annesi Fatıma hanımefendidir. Babası Ali efendi köyün camisinde hocalık yapar, aynı zamanda tarlasında ekim dikim ile uğraşır. Camiye cemaatin gelmeyeceğini bile bilse camiye gider, ezanı okur ve namazını kılar.

Mahmud Efendi Hazretleri, 6 yaşında iken hafızlığını tamamlamıştı. Yetiştigi aile ve çevrenin dindarlığı sebebiyle küçüklüğünde bütün namazlarını camide kılar, nafile ibadetlerine de önem gösterirdi. Hafızlığını bitirdikten sonra

Kayseri'ye gidip orada sarf, nahiv ve Farsça okumuştur. Sonra tekrar Of'a dönüp zamanın en meşhur kıraat alimi olan Mehmed Rüştü Aşikkutlu hoca efendiden kıraat dersi almıştır. Askere gidene kadar köyünde hem kendi okumuş hem de talebeleri okut-

muştur.

Mahmud Efendi Hazretleri, o dönemin Şeyhi olan Ali Haydar Efendi ile de tanışmışlardır. Mahmud Efendi Hazretleri, bu olayı şöyle açıklıyor; "Küçük yaşlarımdan beri âlimlere ve şeyhlere karşı muhabbetim vardı. Nerede bir âlim, bir Allah dostu olduğumu öğrensem, onu ziyaret ederdim. Bandırma'da acemi birliğinde askerlik yapıyorken orada da ziyaret edip, duasını alabileceğim âlim bir zat, bir şeyh efendi var mı diye merak ediyordum. Orada Halil Efendi isminde takva sahibi bir zat vardı. Bir keresinde ona: 'Buralarda şeyh yok mu?' diye sordum. O da bana Ali Rıza Bezzaz Efendi Hazretleri'nin kabrini göstererek: 'Bu zatın halîfesi var, lakin O da İstanbul'da' dedi.

Bunun üzerine ben o zatın kabrini ziyaret ettim. O'nun halîfesini de ziyaret edip duasını almayı arzu ettiğim için, 'Bir fırsatını bulup İstanbul'a nasıl gidebilirim?' diye düşünmeye başladım. İşte o anda kalbim o zata doğru aktı. Artık daima onu düşünür oldum.

Bir gün Bandırma'da deniz kenarındaki Haydar Çavuş Câmii'nde cuma namazını eda ettim. Namazdan sonra câminin bir köşesinde beyaz sarıklı, beyaz cübbeli, gayet heybetli ve nûranî bir zat gördüm. Bana padişah gibi heybetli geldi. O zatın kim olduğunu sorduğumda bana: 'İşte O zat, görmek istediğin Ali Haydar Efendi Hazretleri'dir' dediler.

Çok sevindim ve onunla görüşmek istedim.

Fakat yakınları temkinli davranıp bana 'Zaman çok kötü, bu zat takipte. Gece gelersen görüşürsün' dediler. Gece gittiğimde rahatsız olduğu için erken yatmıştı. Kendisiyle ancak ertesi gün görüşmek nasip oldu, huzuruna girdiğimde beni görür görmez: 'İşte kitaplarımı teslim edeceğim kişi budur' dedi. Böylece görüşüp tanıştık. Beni kendisine mânevi olarak Şeyhi'nin teslim ettiğini bildirdi ve kendisinden ayrılmamamı tenbih etti, bir daha da onu hiç bırakmadım."

Mahmud Efendi hazretleri, aynı zamanda ilme çok önem vermiştir. Bir yeri ziyarete gittiğinde bir isteğiniz var mı sorusuna her mahalleye bir kız, bir erkek medresesi yapın demiştir. Sadece erkeklerin değil kadınlarında eğitimine önem göstermiştir. İlme verdiği önemi 1962 yılında Konyalı bir talebesinin anlattığı örnekle açıklayabiliriz: "Fatih'te müezzindim. Sabah namazından sonra İsmailağa'ya gider, öğleye kadar Hoca Efendi'den ders okurdum. Öğleden sonra da müzâkere ve mutâla ile ilgilenirdim. Beş tane çocuğum vardı. Evin kirasını ödemekte de zorlanıyordum. Ek işte çalışmaya karar verdim. Bunun için ders okumayı bırakmam gerekiyordu. Bir gün dersten sonra Hoca Efendi'ye durumu arz ettim. Çok müteessir oldu. Bana beklememi söyleyip, kendisi kalkıp evine gitti, hanımının bileziklerinden üç tane alıp geldi. 'Al, bunlar sana hediyemizdir. Bozdur kiranı öde, lâkin dersten geri kalma' dedi."

Mahmud Efendi Hazretleri, ilme önem verdiği kadar Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetlerine de çok büyük önem gösteriyordu. "Bununla alakalı bir keresinde Rasüllullah (sav)'nin günlük hayatta 4000 küsür sünneti vardır. Eğer dördünü terk ettiğimi gören olursa arkamda namaz kılmasın" demiştir.

Mahmud Efendi Hazretleri, yakın bir tarih olan 23 Haziran 2022 tarihinde vefat etti. Mahmud Efendi Hazretleri, hem biz hem bütün Müslümanlar için önemli bir zattı. Peygamber Efendimizin de dediği gibi " Alimin ölümü, alemin ölümü gibidir" Allah rahmet eylesin...

Hamza Gürel

Muhammed Emin Saraç

Emin Saraç, 1929'da Tokat'ın Erbaa kazasının Tanoba köyünde dünyaya geldi. Babası Hafız Mustafa Efendi'dir. Aynı zamanda muhterem dedesi Nakşibendiye tarikatından Müderris Üzeyir Efendi, Niksar'ın Keşfi Camii Medresesi'nde müderristi. Müderris Üzeyir Efendi, dönemin sayılı uleması arasında gösteriliyordu. Dedesi, o zamanın sıkı İslamî yasaklarına rağmen 6 yaşında olan Emin Saraç'ı yanına alıp hafızlığa başlatmakla torununun ilim tahsilini başlatmış ve aynı zamanda hocası olmuştur. Babası çocuklarına Kur'ân-ı Kerîm okuttuğu için hapse atılmış, ama yine de devrin İslam düşmanları Emin Saraç'ın hafız olmasına engel olamamışlardır. 1943'te Emin Saraç'ın ilim öğrenme isteğine binaen babası başta olmak üzere ailesi tarafından tahsil için İstanbul'a Ali Haydar Efendi'nin tekkesine gönderildi. Babasının tanıdığı bir alim olan Ali Haydar Efendi, tekkesi sürekli gözlem altında tutulduğu için Muhammed Emin Saraç'ı Fatih Camii Baş İmamı Ömer Efendi'ye emanet etti. Ömer Efendi'nin yanında Kur'ân talimi

yapmaya ve Telhîs okumaya başladı. M. Emin Saraç, Fatih Camii'nde üç ay misafir kaldıktan sonra Karagümrük'teki Üçbaş Medresesi'ne gitti. Burada ikamet eden ve 65 sene başkayyım-lık yapan Süleyman Efendi'den Buhârî-i Şerîf'in birinci ve ikinci ciltlerini okudu.

M. Emin Saraç, Üçbaş Medresesi'nde 1950'ye kadar ilim tahsil etti. Bu süreçte Ali Haydar Efendi ile Fatih Camii baş imamı Ömer Efendi'den başka Gümölcine- li Mustafa Efendi, M u -

haddis İbrahim Efendi, Arnavut Hüsrev Efendi, Silistreli Süleyman Hilmi (Tunahan) Efendi gibi zatlardan da tefsir, hadis, fıkıh, usul dersleri okumaya devam etti. Onlardan ister hallerinde ister derslerinden kendine çok nasihatler ve dersler çıkardı. İlimi ve ilmi neşretmeyi, davası edindi. İstanbul'da kaldığı yıllarda M. Emin Saraç; Müslim-i Şerîf, Tirmizî, Buhârî-i Şerîf, Mişkâtü'l-Mesâbih, Tefsir-i Kâdı Beyzavî, Merâkî'l-Felâh, Kudûrî-i Şerîf, Şerhu'l-Akâid, Şifâ-i Şerîf, Mir'ât gibi kitapları okudu. Hadisler ve Peygamberimizin sünnetiyle yetiştirdi.

1950'den sonra Ali Haydar Efendi'nin tavsiyesi ve yol göstermesiyle kendisi için büyük önem arz eden Mısır'a, kendi ifadesiyle "İlim hicreti"ne gitmeye karar verdi. Ancak Mısır'a gitmesi çok kadar kolay olmadı. M. Emin Saraç, Mısır'a gitmek için gerekli olan pasaportu dönemin şartları yüzünden çıkaramadı. Bu yüzden yol istikametini Bağdat üzerinden gerçekleştirmek istedi. İlk trene binerek Diyarbakır'a giden Saraç, oradan Mardin'e geçti. Mardin'den

de Cizre'ye geçen Saraç, burada gördüğü bir rüya üzerine Mısır'a bu şekilde gitmekten vazgeçti ve memleketine ailesinin yanına döndü. Yeniden İstanbul'a geçen M. Emin Saraç burada tanıştığı dedesinin arkadaşı Meletli Şeyh Efendi'nin oğlu Remzi Bey vesilesiyle pasaport çıkartabildi. Uzun ve

meşakkatli bir süreç sonunda Mısır'a ulaştı. Mısır'da ilk olarak Muhammed Zahidü'l Kevserî'nin yanına giden M. Emin Saraç, çok meşakkatli süreçler geçirdi. Orada olgunlaştı. Okumak için çok emek verdi. İlimi kitapların azlığından bir kitabı baştan sona yazarak çoğalttığı bile oldu. Kevserî'nin vesilesiyle Mısır başta olmak üzere, Pakistan'dan, Hindistan'dan bir çok alimden ve ilmi şahsiyetlerden dersler aldı ve dostlar edindi.

M. Emin Saraç, 1958 yılının sonunda İstanbul'a döndü. İlim hayatına askerlikte devam etti ve askerliği sırasında bile dersler verdi. Daha sonra Fatih Camiinde hadis ve fıkıh dersleri vermeye başlayan Saraç, yaşamının son yıllarına kadar bu görevini ifa etti. Öyle ki 2000'den fazla hoca yetiştirdi. Yetiştirdiği o talebeleri; Diyanet Vakfı'nda, İsmailağa Derneği'nde, İlahiyat camiasında ve daha birçok yerde görmek mümkündür. Hatta öyle ki Muhammed Emin Saraç ister yurt içine ister yurt dışına serpilen büyük bir ağacın önemli bir bahçıvanı hükmündedir. Yetiştirdiği insanların arasında davet ve irşad erbabı, müftü, vaiz, imam hatip, akademisyen ve öğretmenlerin çoğunlukta olduğu mümtaz talebeleri arasında Osman Topbaş, Prof. Dr. Cevat Akşit, Prof. Dr. Osman Öztürk, Prof. Dr. Kemal Sandıkçı, Prof. Dr. Ahmet Turan Arslan, Prof. Dr. Mehmet Bulut, Prof. Dr. Mustafa Avcı, Prof. Dr. İbrahim Hatiboğlu, Doç. Dr. Seyyid

Bahçıvan, Yrd. Doç. Dr. Halil İbrahim Kutlay, Yrd. Doç. Dr. Abdullah Özcan, Dr. Ahmet Efe, Dr. Salim Sancaklı, Mustafa Demirkan, Hamdi Arslan, İsmail İpek, Hafız Osman Şahin, Nurettin Yıldız, Ahmet Yüksek, M. Salih Köse, Dr. Muhammed Beyler, Ahmet Hamdi Yıldırım, M. Fatih Kaya gibi isimler yer alıyor.

Onu bu kadar önemli bir hoca haline getiren en büyük özelliği ilmi yaymadaki ve kâmil Müslüman yetiştirmedeki olağanüstü gayreti ve arzusuydu. Kendini çok büyük bir sorumluluğun altında hisseder ve görevini tam ifa edememe korkusuyla ve talebelerinin ifadesiyle soğuktan titrerken bile ders yapardı. İlimi en güzel şekilde vermeye çalıştı. Talebelerine ders vermesine engel olduğunda içinde oluşan derin üzüntüyle, talebelerinin yokluğunda bile her vakit ders verdiği camiye gidip dersini yapmıştır. Hastalandığında bile gidip dersini vermiştir. Ağırlaşıp yatağa düştüğünde bile tekerlekli sandalyeye binip derse gitmiş, Hadis kitabının birkaç satırını, durumu daha da kötüleşince belki bir satırını okumuştur. Ölümüne bir gün kala, bir derse gitmiş ve sadece dersin bir kelimesini okuyarak iştirak edebilmiş daha fazlasına güç yetirememiştir. Geride bıraktıklarıyla 19 Şubat 2021'de hakkın rahmetine kavuşmuştur.

"Kim ilim öğrenmek için yola çıkarsa Allah ona cennete giden yolu kolaylaştırır" (Tirmizî, İlim, 2)

Ahmet Selim Arıkuşu

Bilinmeyen Nasıl İnkâr Edilir

Sadece inkâr edebilmek için değil, müdafaa edebilmek için de bilmek gerekmiyor mu?

Gazalî öyle yapmıştı. Mekasidü'l Felasife (Filozofların Maksatları) kitabını yazmıştı. Bildi, tanıdı ardından eksik ve yanlış taraflarını ele aldığı Tehafütü'l-Felasife (Filozofların Tutarsızlığı) kitabını yazmıştı.

Gazalî, aslında soru sormuştu. Mesele yanıtları bulmak değildi. Mesele sefere çıkmaktı. Mesele anlama ve anlamlandırma meselesi. Bunu da okuyarak yaptı.

İlk emrin 'Oku! Yaratan Rabbinin adıyla oku!' olduğunu biliriz belki, ancak hakikaten manasını bilir miyiz?

Okumanın ne demek olduğunu, henüz idrak edebildiğimizi düşünmüyorum.

Okumak; etrafımızda olanı biteni dünya gözüyle okumak, kalbimize dönüp yaratılış gayemizi okumak, içimizdeki kitabı okumak, kendimizi evirip çevirip tekrar okumak, hayatı okumak değil midir?

'Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu!' (Zümer suresi 9. ayet)

Bilen insan haliyle ibadetlerini de daha bilinçli ve hissederek yerine getirmez mi?

Elhamdülillah Müslümanız, ancak sadece kulağımıza 'sen Müslümansın' denilmesiyle Müslüman olmuyoruz. Her Müslümanın Hz. İbrahim aleyhisselam ve Peygamber Efendimiz gibi putları birer birer devirmesi gerekmiyor mu? Devirmemiz gereken putları tanımak ve nasıl devireceğimizi bilmek için de ilkin soru sormamız gerekmez mi?

Sorunun ardından okumak, dinlemek, gözlemlemek yani aslında aramak da beraberinde geliyor diyebiliriz.

'Her arayan bulamaz lakin bulanlar arayanlardır' demiş Bâyezid-i Bistâmi.

Sakızcı tayfa

Bir de sıkça ağızlarından 'Müslümanlar hiçbir şey yapmayıp her şeye 'hayırlısı olsun' diyorlar' 'Müslümanlar kadınlara değer vermiyorlar' 'Müslümanlar kafa kesiyorlar' veya 'Müslüman ülkeler zavallı, perişan' gibi uydurmaları dillerinden düşürmeyen, inkârcı ve sakızcı bir tayfa var.

Verdiğim örnekler gibi bir çoğunu ezberlemiş, sakız gibi çiğniyorlar ağızlarında. Bu insanlarla oturup hakiki anlamda meseleyi her alanıyla ele almak istediğimizde, ellerindeki zayıf uydurmaların yetersizliğinden doğru düzgün başlayamıyoruz bile! Çünkü sadece çevrelerinden, oradan buradan duyup, gördükleriyle konuşuyorlar. Okumuyorlar ve araştırmıyorlar. Bilmediklerini nasıl inkâr ediyorlar ve neden oturup bir kere bilmek istemiyorlar henüz tam manasıyla anlamış değilim. Yine soruyorum, bilinmeyen nasıl inkâr edilebilir?

Bu insanların İslam'ı ve teklifini tam olarak idrak edebildiğini düşünmüyorum. Daha doğrusu idrak etmek istediklerini de düşünmüyorum.

Kola-ya geldiğinden, aldatıcı o l a n yeğleniyor, ancak aldatıcı o l a n nın ayartıcılığı, verdiği haz ve l i l i ğ i mutluluk geçici. Devam- l i l i ğ i yok, bir yerde de patlak vere- cektir.

H a - kiki manada, ruh ve m a d - de uyumu içerisinde m u t - luluğa erişmek istiyorsak, z a m a n ve mekân üstü hakikat sistemine sımsıkı sarılmamızdır.

Soru sormalıyız, okumalıyız!

Emir Efe Ergüt

Affet Beni Kardeşim

Söylendiği zaman bize uzak gelen, fakat Saslında düşünüldüğünden daha yakın bir tarihte bir kardeşim zulme uğradı. Bu zulüm öylesine kan donduran cinstendi ki, ne yazık ki henüz bunun şaşkınlığından yeni yeni sıyrılmaya başladığım için geç yazıyorum bu yazıyı. Affet beni kardeşim!

Yıl 1949...

Kardeşim doğduğundan beridir hayat dolu ve neşeliydi. Birlikte hareket eder, birlikte konuşur; asla birbirimizi kırmazdık. Ne olduysa o yıl onu benden aldıklarında oldu. Hiç beklemediğim bir zamanda tanımadığım bir topluluk tarafından kardeşim ellerimin arasından alındı. İşin en üzücü yanıysa ben bunu fark edememiştim, aptalmışım! Önce kardeşime işkence etmeye başladılar. Yaptıkları işkenceler farklı olsa da tüm bunların amacı aynıydı: Kardeşime benliğini kaybettirmek.

Kardeşimin sesi başlarda çıkmıyordu. “Bana yardım edin, zulüm görüyorum.” demiyordu hiç. Bense geçen yıllarla birlikte neredeyse kardeşimin

varlığını unutmuştum. Affet beni kardeşim!

Aradan yetmiş üç yıl geçti. Artık kardeşimi ne ben düşünür olmuşum ne abilerim ne başkası. Ama o henüz hayatta ve direniyordu: Benliğini kaybetmemiş, çoğu uzvunu kesmiş olmalarına rağmen asla ve asla onlara boyun eğmemişti geçen zaman boyunca. Kardeşim bize son zamanlarda sesini duyurmaya çalışıyordu. Son on iki yıldır bize sesleniyor: “Yardım edin bana, artık dayanamaz oldum. Bu kahrolasica zalimler benim yüreğimi, tek umudum olan kutsal kitabımı, Kur’an-ı Kerim’i gözlerimin önünde yaktılar. Namaz kıldım diye işkence ettiler, günlerce gün yüzü göstermediler. Ben artık dayanamaz oldum, namaz kılmadan dayanamaz oldum; yardım edin bana!”

Kardeşimin bunca yardım çağrısını duymadım, duyanlarsa duymazdan geldi. Bir ara birileri kardeşimi görmüş olsalar da onlar da görmezden geldi. Kardeşimse henüz benden yardım bekliyor ve benim yapabildiğim tek şey bu maziyi yazmak.

Semadan Taşan Taşlardan Gelen Sesler

Böyle birine benzemeyenler
geçirdi başımıza
pusatın şavkını.
Ne bileydik
bilmediğimiz şeylerin parıltılı, yaldızlı
gönül boyamalar olduğunu.
İyi olanın ne olmadığının
bilinmediği bir çağda
kolaydır söylemesi:
müspettir münker olan.

1.Tabirim sığmıyor ve buyuruluyorum kaleme.

Kara kapı ve ak duvar
gövdeleşmiş bölümleşmeğe intibak
sarmaşıklarla sarmalanmış yollara
infilak çağrısıdır.
Ne imiş dünya
derd-ü sefaya hizmetten
gayrı.

2.Namaz. Nesir. Nasıl?

Kapansın kapanacaksa gözlerim.
Değmesin mahremime
çingiraklı yılan gibi mavzer.
Durulsun, yürümesin ayaklarım
ayyaş serzenişler içerisinde
bulunan
mahpus, katl-i vacib, çıkık merdivenlere.
Kapansın kapanacaksa artık gözlerim.
Görmesin mayhoş sevgilerin
beyhude sevgililerini.

Ahmet Yusuf Olmuş

Biliyor ya da Bilmiyorsun

Biliyor ya da bilmiyorsun
Sen de herkes gibi bekliyorsun
Bu şarkıyı dinliyor
Herkes gibi ezberliyorsun

Düşünüyor düşünüyorsun
Üşüyor üşütüyorsun
Geceye küsüp
Herkes gibi bekliyorsun

Sensizliği hakim kılıyor
Sıcak havada ılıyorsun
Üstüne çöken ağırlıktan kalkıp
Sen de herkes gibi esiyorsun

Bilmiyor ama bilmiyorsun
Geceye laflar atınca
Yolundan sapar sanıyor
Siyahı beyazla anıyorsun

Ömer Asaf Töreayen